

Глава четиринесета

Озовахме се в задимения и слабо осветен клуб на последния етаж. Надявах се шумът да заглуши мислите, които се въртяха в главата ми.

Поех към дансинга и се врязах в тълпата хора, които се въртяха под звуците на популярен ремикс на Риана. Спрях се и се опитах да се извърна към него, но той не ми позволи. Силната му ръка обгърна ханша ми и той ме придърпа назад към себе си. Движението беше толкова плавно и лесно, като че просто се намерихме отново там, където трябваше да бъдем през цялата нощ. Заедно.

В миг телата ни се сляха. Всичко изглеждаше правилно в прегръдките му. Движенията ми следваха пулсациите на баса и аз започнах да се поклащам в ритъма на музиката, която кънтеше в тялото ми. Мускулите ми се отпуснаха и аз се потопих в момента, заедно с Блейк.

Тълпата бе плътна, но аз не обръщах внимание. Чувствах единствено ръцете на Блейк. В синхрон с песента се притиснах назад, обзета от дива страст да бъде близо до него, да почувствам физическия контакт, за който бях копняла дни наред. Песента свърши и се преля в следващата, а ритъмът леко се промени и ни сближи още повече. Почувствах как надървеният му член се притисна в задника ми, като безмълвно настоява за това, което и двамата желяхме. Възбудата пълзеше по кожата ми и главата ми се отпусна назад. Ръцете му обвиха кръста ми и той ме целуна по врата. Гореща целувка с отворена уста, от която ми се зави свят. Може би от алкохола, но по-вероятно от наркотика, наречен Блейк.

Той ме завъртя към себе си. Преди да успее да проговори, аз го сграбчих за сакото и го привлякох. Притиснах устни в неговите и го целунах с необуздан копнеж. Той ме посрещна с пълна сила. Езиците ни се преплетоха и аз го притеглих още по-близо. Той плъзна ръка под тясната прилепнала пола на ро-

клята ми, хвана ме за задника и докосна ръба на бикините ми. Изстенах в устата му, забравила за себе си и за това къде се намираме. Исках да го яхна тук, веднага, сред стотиците разгорещени, потни и сексуално възбудени хора.

Той леко изръмжа и се отдръпна. Това стана внезапно и аз се почувствах самотна, но тревогата от това, че сме разделени, скоро бе пометена от съзнанието, че слизаме от дансинга и поемаме по някакъв коридор, далеч от царящия хаос.

Вървахме напред, докато коридора се раздели на две. От лявата страна як мъжага стоеше на пост пред някаква врата. Блейк се приближи до охранителя, пхна банкноти в ръката му и той кимна към вратата. Влязохме в помещение, което изглежда беше друго частно ВИП място. Голямата, празна зала бе слабо осветена. Покрай двете противоположни стени бяха подредени червени кожени дивани, а третата бе заета от осветения бар, съдържаш всичко необходимо за едно хубаво парти.

– Какво е това?

Блейк затвори вратата зад нас и без да губи време, ме притисна към нея.

– Мястото, където ще те чукам без прекъсване.

Той вдигна крака ми на ханша си и се притисна към мен. Задишах тежко, когато той влезе в мен, като през бикините ми докосна критора ми точно както трябваше.

Вмъкнах пръсти в косите му и привлякох главата му надолу, като силно го целунах. Ръцете му шареха по тялото ми, мачкаха гърдите ми през прилепналата тънка материя, преди да смъкнат горнището без презрамки. Изхлузих роклята си и той налага зърното ми, като захлуши другата ми гърда с ръка. В мен гореше неудържимо желание, толкова силно, че в този момент бяг готова да направя почти всичко с него, ако не бе досадното съмнение.

За последен път – помислих аз. *Обаче...*

– Почакай. Не трябва да правим това.

Блейк удари с юмрук по вратата зад мен. – По дяволите, Ерика. Какво да чакам?

Прикрих се с ръце, като изведнъж се почувствах твърде разголена. Гневът, съчетан със сексуалната енергия, която се излъчваше от него, ме уплаши. Бях го виждала силно наранен и преди, но не както сега.

– Желая те Блейк. Повече от всяко друго нещо в този момент или вероятно винаги. Но не мога да те деля с други.

– Какво? – той зарови ръце в косите си и отстъпи назад.

– Не знам какво има между теб и София и не съм аз човекът, който ще ти казва как да живееш. Знаем, че сигурно имаш най-красивите жени. Разбирам го, но чувствата ми към теб... Просто не мисля, че мога да го направя. – трепнах от спазъма в гърдите си.

Блейк не приличаше на другите момчета, с които бях ходила. Всъщност, изобщо нямаше нищо общо с тях, а срещата ни преобърна всичките ми представи за секс и връзки. Започвах да се влюбвам силно в него и мисълта, че е бил със София, сега или някога, бе непоносима. Изневяра от страна на Блейк щеше да ме съсипе.

– Мислиш, че чукам София?

Погледнах го втренчено. – Тя намекна, че сте били – просто допуснах...

Той направи гримаса, като че бе лапнал нещо безвкусно. – Тогава ще поговоря с нея. Но трябва да знаеш, че между нас няма абсолютно *нищо*. Не е имало от години.

– Да, Хийт потвърди вече историята ти – казах аз, като рязко го прекъснах.

– Това не е история. Това е истината. Какво по дяволите трябва да направя, за да ми повярваш?

– Не знам – казах аз като се отпуснах на вратата и желях съвестта ми да замлъкне и да ни остави да бъдем заедно.

Блейк скъси пространството помежду ни като ме хвана за раменете, започна да гали с палец горната част на ръцете ми и вълни на облекчение шлъзнаха по цялото ми тяло.

– Ерика – той докосна лицето ми, за да го погледна.

Очите ми се срещнаха и сърцето ми спря да бие.

– Ти си причината да съм тук.